

DE BRIEF AAN DE KOLOSSENZEN

Van: "trustingthelord.com

HOOFDSTUK 1

Kol.1:1: Paulus, een apostel van Jezus Christus, door de wil van God, en Timotheus, de broeder,

Paulus is EEN apostel van Jezus Christus. Er waren meerdere apostelen, waaronder een aantal die worden genoemd buiten de 12 Apostelen voor het volk Israël. Maar Paulus is de enige in de bijbel die beweert DE apostel der Heidenen te zijn. Geen andere schrijver en geen andere apostel beweert dat te zijn.

Paulus werd naar de Heidenen gezonden, hem was de bedeling der genade Gods gegeven voor de Heidenen, en hij is de prediker, de leraar en de apostel VAN de Heidenen. Op basis van dit alles, waar moet een Heiden in de Bijbel kijken om er achter te komen hoe hij gered kan worden? De enige conclusie is om te lezen in de brieven van Paulus, Romeinen tot en met Filemon.

De brief aan de Kolossenzen lijkt in veel opzichten op de brief aan de Efeziërs, de brief aan de Kolossenzen is aan mensen geschreven die Paulus nimmer heeft ontmoet. Hij had alleen van hun geloof gehoord. Beide brieven, die aan de Efeziërs en die aan de Kolossenzen, bevatten belangrijke leer met betrekking tot de Heidenen in de bedeling der genade Gods.

"Kol.1:2: Den heiligen en gelovigen broederen in Christus, die te Kolosse zijn; genade zij u en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.

"Kol.1:3: Wij danken den God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, altijd voor u biddende;

*"Kol.1:4: Alzo wij van uw geloof in Christus Jezus **gehoord hebben**, en van de liefde, die gij hebt tot alle heiligen.*

"Kol.1:5: Om de hoop, die u weggelegd is in de hemelen, van welke gij te voren gehoord hebt, door het Woord der waarheid, namelijk des Evangelies;

De hoop van de gemeente, het lichaam van Christus, is in de hemel en niet op de aarde. Het volk Israël is het aardse volk van God, die in de toekomst een koninkrijk van priesters en een heilig volk zullen zijn, en zij zullen leraren zijn van alle andere volken die de aarde zullen beërven.

Maar het lichaam van Christus is geen volk. In het lichaam van Christus is er geen nationaliteit:

"Kol.3:11: Waarin niet is Griek en Jood, besnijdenis en voorhuid, barbaar en Scyth, dienstknecht en vrije; maar Christus is alles en in allen.

Let op de volgende twee locaties:

“Genesis 1:1: In den beginne schiep God den hemel en de aarde.

In de Bergrede vertelde Christus aan een aantal mensen:

“Matth.5:5: Zalig zijn de zachtmoedigen; want zij zullen het aardrijk beerven.

Maar Paulus schrijft hier in de brief aan de Kolossenzen:

“Kol.3:2: Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.

Is dit niet zo duidelijk als het verschil tussen dag en nacht? Er is een verschil tussen dag en nacht omdat God ze SCHEIDDE:

“Gen.1:4: En God zag het licht, dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en tussen de duisternis.

“Gen.1:5: En God noemde het licht dag, en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de eerste dag.

Let nu op een andere scheiding:

“2Tim.2:15: Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

Let er op wat ons wordt gezegd over wat we recht moeten snijden. Het is niet de bijbel. Het is niet het woord van God. Maar ons wordt gezegd om het WOORD DER WAARHEID recht te snijden. In de brief aan de Efeziërs geeft Paulus ons de definitie van die uitdrukking:

“Ef.1:12: Opdat wij zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid, wij, die eerst in Christus gehoopt hebben.

De “wij” in dat vers is een groep mensen. Paulus hoort daar ook bij. In het volgende vers is er een andere groep mensen. Zij worden “gij” genoemd. Maar let nu op de definitie:

“Ef.1:13: In Welken ook gij zijt, nadat gij

het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid

gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte”.

Ziet u het? Het “woord der waarheid” is duidelijk omschreven. Het is het “evangelie uwer zaligheid”. Het evangelie uwer zaligheid is het evangelie dat is gegeven aan Paulus. Hij noemt het MIJN evangelie. Hij is de enige persoon in de bijbel die beweert dat de boodschap die hij predikt ZIJN evangelie is. Er waren in Mattheüs 10:5 12 mannen gekozen en uitgezonden om te prediken, maar ze waren niet gezonden om het evangelie te prediken dat Paulus predikt. Alleen Paulus predikt het evangelie van Paulus.

Toen de Kolossenzen dus het woord der waarheid van het evangelie hoorden is dat het evangelie dat Paulus predikte. Er is een interessant punt in het volgende vers:

“Kol.1:6: Hetwelk tot u gekomen is, gelijk ook in de gehele wereld, en het brengt vruchten voort, gelijk ook onder u, van dien dag af dat gij gehoord hebt, en de genade Gods in waarheid bekend hebt.

De boodschap van Paulus “is tot u gekomen” dat zijn de Kolossenzen. Maar hij zegt “gelijk ook IN DE GEHELE WERELD”. Paulus schrijft blijkbaar aan de Kolossenzen in een tijd dat hij gevangen zat te Rome ten tijde van het sluiten van het boek Handelingen. Lukas verwijst naar een periode van twee jaar waarin Paulus daar predikte. Hoogstwaarschijnlijk was dat ongeveer in 61 – 63 na Christus.

Hij zegt dat “MIJN” evangelie tot hen is gekomen en ook IN DE GEHELE WERELD. Zie vers 23:

*“Kol.1:23: Indien gij maar blijft in het geloof, gefondeerd en vast, en niet bewogen wordt van de hope des Evangelies, dat **gij** gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder al de creature, die onder den hemel is; van hetwelk ik Paulus een dienaar geworden ben;*

Het is het evangelie dat GIJ gehoord hebt. Merk op dat het gepredikt is ONDER AL DE KREATURE, die onder de hemel is. Op basis hiervan kunnen we definitief iets weten. Het is NIET hetzelfde evangelie als het evangelie van het koninkrijk waarnaar Jezus verwijst:

“Matth.24:13: Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.

“Matth.24:14: En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen.

Als volgens dit vers dat evangelie, het evangelie van het koninkrijk, is gepredikt in de gehele wereld dan zal het EINDE komen. Het is nu reeds zo’n 2000 jaar geleden sinds deze woorden zijn geschreven en het einde is nog steeds niet gekomen. Conclusie: Alle evangelieën zijn niet hetzelfde. Er zijn meer dan één evangelie in de bijbel. Daarom moeten we het woord der waarheid recht snijden, WELKE IS.....het evangelie UWER zaligheid.

“Kol.1:7: Gelijk gij ook geleerd hebt van Epafra, onzen geliefden mededienstknecht, dewelke een getrouw dienaar van Christus is voor u;

“Kol.1:8: Die ons ook verklaard heeft uw liefde in den Geest.

Epafra heeft Paulus dus geïnformeerd over de redding van de Kolossenzen en Paulus bid voor hen:

*“Kol.1:9: Waarom ook wij, van dien dag af **dat wij het gehoord hebben**, niet ophouden voor u te bidden en te begeren, dat gij moogt vervuld worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk verstand*

Het lichaam van Christus is geestelijk, niet fysiek. De redding is geestelijk. De doop is geestelijk. Het is onze geest die gered zal worden in de dag van de Heere Jezus. Alles aan het lichaam van Christus is geestelijk. Wat we dus nodig hebben is geestelijk inzicht, geen reglementen, inzetten en door de mensen gemaakte religie.

“Kol.1:10: Opdat gij moogt wandelen waardiglijk den Heere, tot alle behagelijkheid, in alle goede werken vrucht dragende, en wassende in de kennis van God;

“Kol.1:11: Met alle kracht bekrachtigd zijnde, naar de sterkte Zijner heerlijkheid, tot alle lijdzaamheid en lankmoedigheid, met blijdschap;

De kracht voor ons, die geloven, is de opwekkingskracht die God werkte in Christus toen hij hem opwekte uit de doden en hem aan zijn rechterhand heeft gezet. Ons wordt gezegd dat we ons dood moeten houden voor de zonde maar levend voor God door Jezus Christus onze Heere. Toen we op Christus vertrouwden als onze Redder heeft de Heilige Geest ons gedoopt en ons IN Christus geplaatst. We zijn vereenzelvigd in zijn dood, zijn begrafenis, en zijn opstanding. We zijn met hem opgestaan door het geloof in de werking van God en ons is een positie gegeven in Hem aan de rechterhand van de Vader.

Dit is de kennis en het geestelijk inzicht waar Paulus over spreekt. Het gaat over onze wandel. Wandelen waardiglijk de Heere. Wandelen in ons praktisch dagelijks leven in die kennis en in die waarheid. Het idee is om van een positionele waarheid een praktische realiteit te maken vanwege hetgeen God voor ons, die gered zijn, heeft gedaan.

“Kol.1:12: Dankende den Vader, Die ons bekwaam gemaakt heeft, om deel te hebben in de erve der heiligen in het licht;

“Kol.1:13: Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde;

Wij zijn niet langer in de duisternis maar in het licht. We zijn daar vanwege de verlossing die in Christus is:

“Kol.1:14: In Denwelken wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden;

“Kol.1:15: Dewelke het Beeld is des onzienlijken Gods, de Eerstgeborene aller creaturen.

God is onzichtbaar. God is geest. Zij die hem aanbidden moeten hem aanbidden in geest en in waarheid. Maar wij hebben verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus, het beeld van de onzichtbare God.

“2Kor.4:6: 4:6 Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus.

“2Kor.4:7:Maar wij hebben dezen schat in aarden vaten, opdat de uitnemendheid der kracht zij van God, en niet uit ons;

Als nu Kol.1:15 verwijst naar Jezus Christus als de “Eerstgeborene aller creaturen” dan wordt daar niet mee bedoeld dat hij geschapen is. Hij IS de Schepper. Hij is DEGENE die alle dingen heeft geschapen. De verwijzing in dat vers is naar de nieuwe schepping. Jezus Christus is niet individueel geschapen en ook is hij niet geboren uit schepselen. Johannes is daar duidelijk over:

“Joh.1:1: In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.

Degene die sprak in het boek Genesis is dezelfde waar Johannes hier naar verwijst.

“Joh.1:2: Dit was in den beginne bij God.

“Joh.1:3: Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is.

En Paulus zegt precies hetzelfde:

“Kol.1:16: Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen;

“Kol.1:17: En Hij is voor alle dingen, en alle dingen bestaan te zamen door Hem;

De “Eerstgeborene” wordt hier nader omschreven. God zal eenmaal alle dingen nieuw maken. Jezus Christus, onze Redder, is de EERSTE. Dat wil zeggen, hij is in alle dingen de eerste.

“Kol.1:18: En Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

In Genesis is Jezus Christus dus de Schepper. Hij is niet geschapen. Maar hier is hij de eerstgeborene uit de doden. Dat betekent: opgestaan uit de doden om nooit meer te sterven. Hij is opnieuw geboren. Hij is het begin van de nieuwe schepping van God. In hem woont de volheid van de Godheid lichamelijk. Hij is God geopenbaard in het vlees.

“Kol.1:19: Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou;

“Kol.1:20: En dat Hij, door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem, zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelfen, hetzij de dingen, die op de aarde, hetzij de dingen die in de hemelen zijn.

Hier zien we het tweevoudige doel van God. Aarde en hemel.

“Kol.1:21: En Hij heeft u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden door het verstand in de boze werken, nu ook verzoend,

“Kol.1:22: In het lichaam Zijns vleses, door den dood, opdat Hij u zou heilig en onberispelijk en onbeschuldiglijk voor Zich stellen;

*“Kol.1:23: **Indien** gij maar blijft in het geloof, gefondeerd en vast, en niet bewogen wordt van de hope des Evangelies, dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder al de creature, die onder den hemel is; van hetwelk ik Paulus een dienaar geworden ben;*

Het “indien” in het laatste vers is niet een “indien” met betrekking tot redding. Het gaat om het gegrond en gevestigd zijn. Romeinen 8 geeft duidelijk aan dat er GEEN veroordeling is voor de gelovige en er GEEN scheiding mogelijk is. Dus het “indien” is een verwijzing naar het beproeven in plaats van beschaamd te staan voor de rechterstoel van Christus.

Voor de rechterstoel van Christus wordt het werk van de gelovige getoetst, niet de gelovige zelf. Zie:

“1Kor.3:13: Eens iegelijks werk zal openbaar worden; want de dag zal het verklaren, dewijl het door vuur ontdekt wordt; en hoedanig eens iegelijks werk is, zal het vuur beproeven.

“1Kor.3:14: Zo iemands werk blijft, dat hij daarop gebouwd heeft, die zal loon ontvangen.

Het gaat dus om de beloning en niet om de redding omdat de redding volkomen is voor de persoon die zijn vertrouwen alleen op Christus heeft gesteld, en die het evangelie gelooft dat is toevertrouwd aan Paulus, dat Christus is gestorven voor onze zonden, voor al onze zonden. Hij is overgeleverd om onze zonden en opgewekt om onze rechtvaardigmaking (Rom.4:25). En Paulus zegt in Rom.5:1:

“Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus;

Met andere woorden: we zijn gered uit genade van God en door het geloof van de Heere Jezus Christus. Redding is niet een zaak van hoe groot of sterk ons geloof is. Het geloof dat het werk heeft gedaan was het geloof VAN Christus. Niet ons geloof. Voor het lichaam van Christus is redding niet een onzeker iets.

Het gaat hier om beloning of schade lijden. Als iemand's werk blijft zal hij loon ontvangen, maar als iemand zijn werk niet blijft dan:

“1Kor.3:15: Zo iemands werk zal verbrand worden, die zal schade lijden; maar zelf zal hij behouden worden, doch alzo als door vuur.

We moeten nooit proberen om onszelf, of zelfs ons geloof, in vergelijking te stellen waar het de redding betreft. Redding is een gift. Het is niet uit werken opdat niemand roeme. Redding is het resultaat van het werk van Jezus Christus, voor de glorie van God. Wij hebben niets waarin we kunnen roemen.

Vandaag de dag is redding het resultaat van de prediking van het kruis, dat is de boodschap van Paulus:

“Kol.1:24: Die mij nu verblijde in mijn lijden voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente;

Paulus zegt dat hij zich verblijdt, ondanks het feit dat hij deze mensen nimmer heeft ontmoet. Hij verblijdt zich in ZIJN lijden. Alleen Jezus Christus kon lijden voor onze zonden, maar teneinde deze waarheid bekend te maken moest iemand lijden om de boodschap kenbaar te maken. Paulus was het “uitverkoren vat” om dat te doen. Hij leed in zijn vlees de verdrukkingen.

Toen hij voor het eerst het evangelie der genade Gods meedeelde in Hand.20:24 zei hij dat “banden en verdrukkingen aanstaande waren”. Maar hij zei “maar ik acht op geen ding”. Paulus telde zelfs zijn eigen leven niet. Hij moest een traject afleggen en ten einde brengen. Hij besloot om het met blijdschap te doen. In zijn laatste brief zien we dat hij dat ook deed:

“2Tim.4:6: Want ik word nu tot een drankoffer geofferd, en de tijd mijner ontbinding is aanstaande.

“2Tim.4:7: Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, ik heb het geloof behouden;

Paulus moest het Woord Gods vervullen. Compleet maken. Paulus vervulde de schrift, vandaar dat hij zegt: “Al de Schrift is van God ingegeven” 2Tim.3:16.

“Kol.1:25: Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods;

En zonder de gevangenisbrieven zou de wereld helemaal niets weten over deze verborgenheid:

“Kol.1:26: Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen;

“Kol.1:27: Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid;

“Kol.1:28: Denwelken wij verkondigen, vermanende een iegelijk mens, en lerende een iegelijk mens in alle wijsheid, opdat wij zouden een iegelijk mens volmaakt stellen in Christus Jezus;

Volmaakt in Christus Jezus verwijst naar opgroeien, rijpen, volmaken.

“Kol.1:29: Waartoe ik ook arbeide, strijdende naar Zijn werking, die in mij werkt met kracht.

Hij zegt niet dat hij die volmaaktheid reeds heeft bereikt maar daar richtte hij zich op. Zie in de brief aan de Filippenzen:

“Fil.3:13: Broeders, ik acht niet, dat ik zelf het gegrepen heb.

“Fil.3:14: Maar een ding doe ik, vergetende, hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus.

Die “prijs” is de beloning voor de rechterstoel van Christus. Alle gelovigen hebben een hoge roeping, maar niet allen zullen de “prijs” ontvangen.

HOOFDSTUK 2

Vele latere gelovigen, hiermee worden bedoeld de gelovigen na de Handelingen periode, hebben de Apostel Paulus nimmer ontmoet. Ze hebben hem nimmer horen prediken en ze hebben hem nimmer van aangezicht tot aangezicht gezien. Twee voorbeelden hiervan zijn de Kolossenzen aan wie de brief aan de Kolossenzen is geschreven en de Efeziërs aan wie de brief aan de Efeziërs is geschreven:

*“Kol.1:4: Alzo wij van uw geloof in Christus Jezus **gehoord hebben**, en van de liefde, die gij hebt tot alle heiligen.*

*“Ef.1:15: Daarom ook ik, **gehoord hebbende** het geloof in den Heere Jezus, dat onder u is, en de liefde tot al de heiligen,*

Toch waren deze mensen volgelingen van Paulus, niet in zijn dagelijkse activiteiten maar in zijn leer. Paulus zei tegen Timotheüs in 1Tim.1:3: “...opdat gij sommigen beveelt geen andere leer te leren”. Hij zegt in 2Tim.2:2 dat: “...hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren’.

Dus moeten getrouwe mannen, of een getrouwe man, de Kolossenzen onderwezen hebben. Paulus hoorde daarover en schreef de brief aan hen. Hij noemt in hoofdstuk één dat hij altijd voor hen bid sinds hij heeft gehoord van hun geloof in Jezus Christus “om de hoop, die u weggelegd is in de hemelen” (Kol.1:5). Hij zegt: “van welke gij te voren gehoord hebt, door het Woord der waarheid, namelijk des Evangelies” Het is interessant om op te merken dat er in Efeze eveneens een groep mensen waren die Paulus niet kende maar wel aan hen schreef nadat hij had gehoord dat zij hun vertrouwen op Christus hadden gesteld nadat ze het “woord der waarheid”, het evangelie uwer zaligheid, hadden gehoord.

In Kol.1:6 zegt hij dat het woord, het evangelie, ook gekomen is in de gehele wereld, en in vers 23 zegt hij dat het “gepredikt is onder al de creature die onder den hemel is”. Nu een vraag aan hen die beweren dat er slechts één evangelie in de bijbel is: “waarom is dan het einde niet gekomen?”. In Matth.24 zegt Jezus in vers 14: “En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken; en DAN zal het einde komen”. Niettemin zegt Paulus dat zijn evangelie, en hij noemt het MIJN evangelie en NIET het evangelie van het koninkrijk, GEKOMEN IS in de gehele wereld en gepredikt is onder alle creature die onder den hemel is. Het is dus duidelijk dat het evangelie van Paulus niet hetzelfde evangelie is als het evangelie van het koninkrijk van Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes.

Nu gaan we naar hoofdstuk 2:

“Kol.2:1: Want ik wil, dat gij weet, hoe groten strijd ik voor u heb, en voor degenen, die te Laodicea zijn, en zo velen als er mijn aangezicht in het vlees niet hebben gezien;

Ofschoon ze Paulus nimmer hadden gezien kenden ze hem in de Heer en in de leer die hem was toevertrouwd.

“Kol.2:2: Opdat hun harten vertroost mogen worden, en zij samengevoegd zijn in de liefde, en dat tot allen rijkdom der volle verzekerdheid des verstands, tot kennis der verborgenheid van God en den Vader, en van Christus;

“Kol.2:3: In Denwelken al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn.

Hij heeft dus een “groten strijd” voor hen. Hij bid voor hen. Hij wil hun harten vertroosten. Hij wil dat ze hebben: de volle verzekerdheid des verstands, met betrekking tot de openbaring der verborgenheid dat aan hem is toevertrouwd. Let op zijn gebed in hoofdstuk één:

“Kol.1:3: Wij danken den God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, altijd voor u biddende;

In de hof van Eden verleidde de slang Eva door arglistigheid. Let op wat hij eerder heeft geschreven aan de Korinthiërs:

“2Kor.11:3: Doch ik vrees, dat niet enigszins, gelijk de slang Eva door haar arglistigheid bedrogen heeft, alzo uw zinnen bedorven worden, om af te wijken van de eenvoudigheid, die in Christus is.

“2Kor.11:4: Want indien degene, die komt, een anderen Jezus predikte, dien wij niet gepredikt hebben, of indien gij een anderen geest ontvingt, dien gij niet hebt ontvangen, of een ander Evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, zo verdroegt gij hem met recht.

Als hij zegt “zo verdroegt gij hem met recht” dan betekent dat “het toegeven aan” of “er in meegaan”. Zoals dus de slang Eva verleidde, zo waarschuwt Paulus hier tegen religieuze mannen, die proberen hetzelfde te doen:

“Kol.2:4: En dit zeg ik, opdat niet iemand u misleide met beweegredenen, die een schijn hebben.

“Kol.2:5: Want hoewel ik met het vlees van u ben, nochtans ben ik met den geest bij u, mij verblijdende en ziende uw ordening, en de vastigheid van uw geloof in Christus.

Hoe kon Paulus met zijn geest bij hen zijn? Het was niet omdat de geest van Paulus zijn plaats kon verlaten om rond te zweven en naar een andere plaats gaan. Wat hij bedoelt is zijn geest in de woorden van zijn brief. Christus sprak door Paulus en Paulus schreef die woorden op. Daarom is zijn geest in de woorden. In 1Kor.2:13 zegt Paulus: *“Dewelke wij ook spreken, niet met woorden, die de menselijke wijsheid leert, maar met woorden, die de Heilige Geest leert, geestelijke dingen met geestelijke samenvoegende”*. Geestelijke dingen zijn woorden. Jezus zei: *“De woorden, die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven”* (Joh.6:63). Maar de “verleidelijke woorden” waarnaar Paulus verwijst, die de mensen gebruiken om ze te verleiden, waren niet tot leven.

Die verleidelijke woorden proberen de mensen af te wenden van hun standvastigheid van hun geloof in Christus voor hun behoudenis. Ze proberen niet alleen om de gelovigen onder te brengen in een soort “op prestatie gericht systeem”, alhoewel dat een favoriete truc is binnen de religie. Maar let op wat Paulus zegt dat ze moesten doen;

“Kol.2:6: Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt alzo in Hem;

U ontvangt Christus Jezus de Heer uit genade en door geloof. Paulus zegt dat wij op dezelfde manier zouden wandelen...uit genade en door geloof. **Redding is uit de genade van God door het geloof van de Heere Jezus Christus** (Ef.2:8). Hij ging naar het kruis en was getrouw aan de wil van God de Vader, en stierf voor onze zonden. Hij deed al het werk voor onze redding, en als we hem hebben ontvangen als onze Heer en Redder moeten we op dezelfde manier wandelen.

“Kol.2:7: Geworteld en opgebouwd in Hem, en bevestigd in het geloof, gelijkerwijs gij geleerd zijt, overvloedig zijnde in hetzelfde, met dankzegging.

Het woord van Gods genade bouwt u op. Gods genade onderwijst ons. Paulus zei tegen de Efeziërs: *“Zijt dan navolgers Gods, als geliefde kinderen”* (Ef.5:1). De Vader houdt van de kinderen en de kinderen houden van hun vader. Hen werd gezegd om in liefde te wandelen zoals ook Christus ons heeft lief gehad en zichzelf voor ons heeft overgegeven. Maar hier gaat de waarschuwing verder:

“Kol.2:8: Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere door de filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus;

De tradities van mensen zijn de dingen die de religie leert en probeert de mensen daarbij te betrekken, en deze tradities hebben te maken met de eerste beginselen der wereld. Deze eerste beginselen hebben te maken met het naleven van regels over eten en drinken en heilige dagen en door de mensen gemaakte inzettingen. Door de mensen gemaakte religie heeft een aantal regels over “raak niet” – “smaak niet” – “roer niet aan” en “ga hier niet” – “dat kun je niet doen” enzovoort. Paulus zegt daar over: *“Welke dingen alle verderven door het gebruik”*. Maar dergelijke door de mensen gemaakte eerste beginselen zijn religieuze ideeën. Dat zijn geboden en leerstellingen van mensen. De reden dat al deze dingen waardeloos zijn voor een gelovige is hetgeen hij zegt in het volgende vers:

“Kol.2:9: Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk;

“Kol.2:10: En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht;

Een gelovige is volmaakt in Christus vanaf het moment dat hij zijn vertrouwen op Christus heeft gesteld als zijn Redder en de waarheid van het evangelie gelooft. Als je volmaakt bent dan is er niets meer nodig om aan te vullen. Christus in u is de hoop der heerlijkheid. Paulus zei de Korinthiërs dat ze gewassen waren, geheiligd en gerechtvaardigd. Dat is volmaakt. Wat hij vervolgens zegt is positionele waarheid:

“Kol.2:11: In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus;

“Kol.2:12: Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.

Voor degenen die trachten om water in dit vers in te brengen, dus van vers 12 de waterdoop maken, dan is de vraag aan hen: wat is dan de besnijdenis in het vorige vers? Het vers zegt dat het zonder handen is gedaan. Indien er dus water is in vers 12 dat moet iemand zijn handen hebben gebruikt. WIE doet de besnijdenis van vers 11 die ZONDER handen is gedaan?

Alles in deze passage is geestelijk. Het volmaakt zijn in Christus is geestelijk. Het lichaam van Christus is geestelijk. De besnijdenis die zonder handen is gedaan is geestelijk en de doop is geestelijk. Dit alles heeft te maken met IDENTIFICATIE. Zie de volgende teksten:

“Rom.6:3: Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?

“Rom.6:4: Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

Toen Christus is gestorven was daar geen water aanwezig. Hij stierf niet in water. Maar een gelovige wordt IN Jezus Christus gedoopt. Dat is met hem geïdentificeert worden in zijn dood aan het kruis. God doet dat. De Heilige Geest doet dat. Door één Geest worden we allen tot één lichaam GEDOOPT (1Kor.12:13). De waterdoop kan dat niet doen. Alleen de Heilige Geest kan dat doen. Er is een verschil tussen het “gedoopt worden in de naam van Jezus Christus”, in water, en gedoopt worden DOOR de Geest in het lichaam van Christus. Mannen dopen mensen met water. Johannes de Doper doopte met water, en er was de doop met water op de Pinksterdag. Maar alleen de Heilige Geest kan een persoon IN Christus dopen. Daar komt geen water aan te pas. Zie in de brief aan de Galaten:

“Gal.3:27: Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.

Toen ze IN Christus gedoopt werden hebben ze Christus aangedaan en was er een verandering van identiteit. Het is een geestelijke doop:

“Gal.3:28: Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt één in Christus Jezus.

Daarom zegt Paulus in de tweede Korinthe brief:

“2Kor.5:16: Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees.

“2Kor.5:17: Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.

Do doop is dus een identificatie. Gelovigen zijn geïdentificeert IN Christus, hetwelks een geestelijke realiteit is. Dat gebeurt op het moment dat u uw vertrouwen op Christus stelt en het woord der waarheid gelooft hetwelks is het evangelie uwer zaligheid. Dit is een “positionele” waarheid en is waar voor elke gelovige. De Praktische toepassing is “*werkt uws zelfs zaligheid*”, zoals dat staat in Fil.2:12, en waar Paulus aan toevoegt “*Want het is God, Die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen*” (Fil.2:13)..

Er staat niet “werkt voor uw zaligheid” zoals sommigen beweren want u HEEFT deze zaligheid alreeds. Het is een verwijzing naar het praktisch uitwerken van de waarheid van de positie die iedere gelovige heeft in Christus. Toen Christus stierf werd hij “afgesneden”. Dat is de bewerking die zonder handen is geschied en het was voor het afsnijden van alle zonden van het vlees. Niet de zonden van Christus, hij was zondeloos. Het waren al UW zonden die werden afgesneden. Vandaar dat hij zegt:

“Kol.2:13: En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende;

Alle misdaden zijn ook werkelijk ALLE! Alle zonden die u zult doen in dit leven. Ze zijn allemaal vergeven. God maakte hem, Jezus Christus, tot zonde voor ons. Dat wil zeggen: in

onze plaats. En God schenkt ons de rechtvaardigheid van God IN CHRISTUS. Dit is de positie van iedere gelovige die alleen op Christus heeft vertrouwd voor zijn redding.

*“Kol.2:14: Uitgewist hebbende het **handschrift**, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende;*

Er zijn er die denken dat dit slechts een verwijzing is naar de wet van Mozes die uitgewist wordt. Echter zijn er **handgeschreven** inzettingen die gekomen zijn als resultaat van de vergadering in Handelingen vijftien tussen Paulus en de twaalf Apostelen van Israël. Het effect van die verordeningen maakt het verschil tussen “vreemde” Heidenen, zoals de Kolossenzen en de Efeziërs, en de Heidenen die Paulus voorheen vond in de synagogen. Paulus preekt de Korinthiërs dat ze die inzettingen in praktijk brachten. Maar nu, vanwege verdere openbaring (de verborgenheid waarover Paulus spreekt in Efeziërs drie) wordt dat handschrift uitgewist en de onnaspeurlijke rijkdom van Christus wordt bekend gemaakt in de bedeling der genade Gods. Paulus verwijst hiernaar als “de verborgenheid van het evangelie” in Efeziërs 6:19.

“Kol.2:15: En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelve over hen getriomfeerd.

Christus was overwinnaar, hij triomfeerde, in zijn dood, over de overheden en de machten. De dood kon hem niet vasthouden, en drie dagen en drie nachten later rees hij op uit de doden, opgewekt voor onze rechtvaardigmaking (Rom.4:25). Als resultaat daarvan zijn wij volmaakt in hem. Er ontbreekt ons niets meer.

“Kol.2:16: Dat u dan niemand oordele in spijs of in drank, of in het stuk des feest dags, of der nieuwe maan, of der sabbatten;

“Kol.2:17: Welke zijn een schaduw der toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus.

Deze dingen waren een schaduw toen Paulus deze woorden schreef en ze zijn heden ten dage nog een schaduw. Deze “toekomstige dingen” is een verwijzing naar de duizendjarige regering, van Christus, over Israël en de volken van de aarde, op de troon van David. Maar de gemeente, het lichaam van Christus, heeft een hemelse, niet een aardse erfenis. Dat is het waarom Paulus zegt de dingen te zoeken die boven zijn, niet die op de aarde zijn (Kol.3:1-2).

*“Kol.2:18: Dat dan niemand u overheerse naar zijn wil in nederigheid en dienst der engelen, intredende in hetgeen hij **niet** gezien heeft, tevergeefs opgeblazen zijnde door het verstand zijns vleses;*

Mensen die beweren dat ze engelen hebben gezien hebben dit vers blijkbaar niet gelezen. Het vers zegt dat intreden in dingen die ze **niet** hebben gezien, en dat ze tevergeefs opgeblazen zijn door het verstand des vleses. Iedere gelovige is volmaakt in Christus maar een ieder moet zo lopen dat hij de prijs mag ontvangen (1Kor.9:24). Met ander woorden, voor de rechterstoel van Christus wordt het werk van iedere gelovige beproefd “naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad” (2Kor.5:10). Als het “goed” is, zoals goud, zilver of kostbare stenen, in plaats van hout, hooi en stoppelen (1Kor.3:10-15), dan is er een prijs, er is dan een beloning.

Het verstrikt raken in de dingen van religie kan resulteren in verlies wanneer het werk van de gelovige wordt beproefd. We moeten niet verlangen naar religieuze dingen.

“Kol.2:19: En het Hoofd niet behoudende, uit hetwelk het gehele lichaam, door de samenvoegselen en samenbindingen voorzien en samengevoegd zijnde, opwast met goddelijken wasdom.

Christus is het Hoofd van de gemeente, welks is zijn lichaam. En ieder lid van zijn lichaam is in hem volmaakt. In plaats van al de andere dingen die Paulus noemt moeten de leden van het lichaam van Christus betrokken zijn bij het werk van de bediening, het opbouwen van het lichaam van Christus. Het doel is dat we allen komen tot de eenheid des geloofs, en de kennis van de Zoon van God, tot een volkomen man. Een volkomen man is tot rijpheid gekomen, volgroeid en volmaakt in Christus.

“Kol.2:20: Indien gij dan met Christus de eerste beginselen der wereld zijt afgestorven, wat wordt gij, gelijk of gij in de wereld leeft, met inzettingen belast?

Een gelovige is gekruisigd met Christus en met Christus gestorven voor de eerste beginselen der wereld. Religie heeft religieuze inzettingen **en als u toetreed tot religie dan moet u zich houden aan hun regels. Er zijn geen inzettingen voor de gemeente, het lichaam van Christus. Ze zijn in vers 14 allen uitgewist.** Maar religie zegt iets anders:

“Kol.2:21: Namelijk raak niet, en smaak niet, en roer niet aan.

“Kol.2:22: Welke dingen alle verderven door het gebruik, ingevoerd naar de geboden en leringen der mensen;

“Kol.2:23: Dewelke wel hebben een schijn rede van wijsheid in eigenwilligen gods dienst en nederigheid, en in het lichaam niet te sparen, doch zijn niet in enige waarde, maar tot verzadiging van het vlees.

Religieuze inzettingen kunnen onvriendelijk zijn. Ze richten een muur op door eigenwillige godsdienst en nederigheid en verwaarlozing van het lichaam, zegt Paulus. Maar er is geen eer in gelegen. Het is het bevredigen van het vlees.

In Christus bent u een nieuw schepsel. De oude dingen, zoals religieuze dingen, zijn verleden tijd en alle dingen zijn nieuw geworden. Ons wordt gezegd om in nieuwheid des levens te wandelen als de nieuwe mens in Christus, Paulus zegt: “.....houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere” (Rom6:11).

HOOFDSTUK 3

Het eerste woord van dit hoofdstuk begint met “indien”. Maar dat wil niet zeggen, of suggereren, dat de redding van een gelovige een onzekere zaak is. In werkelijkheid zegt het INDIEN...DAN. Om ten volle te begrijpen van wat Paulus hier gaat zeggen in het licht van hetgeen hij zojuist heeft gezegd in hoofdstuk 2, van vers 10 tot en met vers 15 en rekening houdende met de vermaning in de rest van het hoofdstuk. De waarschuwingen tegen het geoordeeld worden door religieuze mannen of beroofd te worden van uw beloning door overgehaald te worden om religieuze dingen te doen.

Een gelovige die zijn vertrouwen op Christus heeft gesteld voor zijn redding is VOLMAAKT in Christus. **Verder is er niets meer nodig.** Dat is het resultaat van de besnijdenis die zonder handen is uitgevoerd. Dat is...het afsnijden van de zonden des vleses. Al onze zonden werden toegerekend aan Christus en hij werd daarvoor “afgesneden”. Met andere woorden, hij stierf voor onze zonden.

Er is dus een ingreep van God bij betrokken en door daarin te geloven zijn we met hem begraven in de doop. Niet in kraanwater. Dit is de doop door de Heilige Geest. Het is het “samen één plant worden”, een samenvoeging in het beeld van zijn dood. God identificeerde Christus met u en uw zonden. Als gelovige heeft u dus uzelf met Christus geïdentificeert aan het kruis, waar hij stierf voor uw zonden. Zijn dood is als het ware uw dood. Als u dat heeft gedaan dan vindt de doop door de Heilige Geest plaats. Het is de ÉNE doop van Efeziërs 4:5. U bent dus geïdentificeert met hem in zijn dood aan het kruis en met diezelfde identificatie, die doop, bent u ook met hem opgestaan door het geloof in de werking Gods die hem opgewekt heeft uit de doden.

“Kol.3:1: Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods.

“Kol.3:2: Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.

Deze verklaring is nogal in contrast met hetgeen de Heer heeft gezegd in de Bergrede:

“Matth.5:5: Zalig zijn de zachtmoedigen; want zij zullen het aardrijk beerven.

De erfenis van het lichaam van Christus is niet in of op de aarde. Wij hebben een huis die niet met handen is gemaakt en het is “eeuwig in de hemelen” volgens 2Kor.5:1. In Fil.3:20 is onze wandel in de hemelen. Wij, die in het lichaam van Christus zijn, moeten onze aandacht richten op de dingen die boven zijn:

“Kol.3:3: Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God.

Nu zijn we met Christus opgewekt volgens vers één, maar dat is POSITIONEEL. Geografisch gesproken zijn we nog steeds hier op aarde, rondlopende in hetzelfde oude vleselijke zondige lichaam die we altijd al hadden. Ons opgewekte leven en ons verheerlijkt leven is IN CHRISTUS.

Kol.3:4: Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

Alles is hier dus POSITIONELE WAARHEID en daarom vertelt Paulus de gelovige om enige dingen te doen.

Kol.3:5: Doodt dan uw leden, die op de aarde zijn, namelijk hoererij, onreinigheid, schandelijke beweging, kwade begeerlijkheid, en de gierigheid, welke is afgodendienst.

Al deze dingen zijn verbonden met afgoderij. Ze zijn verbonden met religieuze mensen die verloren zijn omdat ze niet op Christus hebben vertrouwd als hun Redder en in plaats daarvan vertrouwen ze op hun eigen religie en hun religieuze praktijken en hun religieus optreden.

“Kol.3:6: Om welke de toorn Gods komt over de kinderen der ongehoorzaamheid;

De gehoorzaamheid die God vandaag de dag eist om gered te worden is de gehoorzaamheid des GELOOFES. Degenen die in dit vers worden genoemd zijn ongelovigen.

“Kol.3:7: In dewelke ook gij eertijds hebt gewandeld, toen gij in dezelve leefdet.

Voordat we op Christus vertrouwden als onze Redder wandelden we ook zo als de kinderen der ongehoorzaamheid wandelen. We waren, evenals zij, ongelovigen. Maar let op wat hij zegt: *“toen gij in dezelve LEEFDET”*. Een gelovige leeft daar niet langer in want de gelovige is gekruisigd met Christus. Kijk maar terug naar vers drie: *“Want gij zijt gestorven”*. U kunt niet dood zijn en tegelijkertijd in die dingen leven. Zie in de brief aan de Romeinen:

“Rom.6:7: Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.

Gerechtig gesproken is een gelovige dood en bevrijd van de zonde. Om “bevrijd te zijn van de zonde” is niet hetzelfde als “vrij van zonde te zijn”, omdat iedere gelovige niet alleen het vermogen tot zondigen heeft maar ook de natuurlijke begeerte om te zondigen. Paulus zegt dat hij vleeselijk was, verkocht onder de zonde. Er is dus een contrast tussen positie en praktijk. De dingen die nu volgen zijn van praktische aard.

“Kol.3:8: Maar nu legt ook gij dit alles af, namelijk gramschap, toornigheid, kwaadheid, lastering, vuil spreken uit uwen mond.

Let nu op waarom u dit moet doen:

“Kol.3:9: Liegt niet tegen elkander, dewijl gij uitgedaan hebt den ouden mens met zijn werken,

U HEEFT de oude mens uitgedaan:

“Kol.3:10: En aangedaan hebt den nieuwen mens, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft;

En u HEEFT de nieuwe mens aangedaan. Dat gebeurde op het moment dat u uw vertrouwen op Christus stelde en de nieuwe identiteit in Christus kreeg.

“2Kor.5:17: Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.

Dat wil niet zeggen dat uw oude natuur gestorven is, want u bent nog niet gestorven. U leeft nog steeds in een fysiek menselijk lichaam en daarin is nog steeds de oude natuur, die altijd aan ons trekt om over ons te zegevieren. Dat is het conflict waarover u leest van een man die daarover heeft geschreven 20 jaar NADAT hij was gered. Dat was Paulus in Romeinen zeven.

Maar in Christus bent u een nieuw schepsel en de oude dingen zijn de dingen van de oude religieuze geest. Dat is het waarom hij verwijst naar de nieuwe mens, welke is “vernieuwd tot kennis”. Die kennis komt van het bestuderen van het rechtgesneden woord der waarheid. De “gezonde woorden” die aan Paulus zijn gegeven. (resp. 2Tim.2:15; 2Tim.1:13).

Hier HEBBEN we dus de oude mens afgelegd en de nieuwe mens aangedaan. In de brief aan de Efeziërs is het een ietsje anders. Daar spreekt Paulus van de praktische toepassing van positionele waarheid. In Ef.4:17 worden sommige religieuze mensen “andere Heidenen” genoemd, en zij wandelen in de ijdelheid van hun gemoed, hun verstand is verduisterd en ze zijn vervreemd van het leven Gods. Ze zijn als de “kinderen der ongehoorzaamheid” waarover we zojuist lasen in Kol.3:5. Maar Paulus zegt tot de Efeziërs: *“Doch gij hebt Christus alzo niet geleerd”*.

“Ef.4:22: Te weten dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige wandeling, den ouden mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding;

“Ef.4:23: En dat gij zoudt vernieuwd worden in den geest uws gemoeds,

“Ef.4:24: En den nieuwen mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid.

Dat is de praktische toepassing van de positionele waarheid in Christus.

“Kol.3:11: Waarin niet is Griek en Jood, besnijdenis en voorhuid, barbaar en Scyth, dienstknecht en vrije; maar Christus is alles en in allen.

“Kol.3:12: Zo doet dan aan, als uitverkorenen Gods, heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen der barmhartigheid, goedertierenheid, ootmoedigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid;

“Kol.3:13: Verdragende elkander, en vergevende de een den anderen, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; gelijkewijs als Christus u vergeven heeft, doet ook gij alzo.

“Kol.3:14: En boven dit alles doet aan de liefde, dewelke is de band der volmaaktheid.

“Kol.3:15: En de vrede Gods heerse in uw harten, tot welken gij ook geroepen zijt in een lichaam; en weest dankbaar.

Dit zijn praktische zaken die een gelovige behoort te doen om hetgeen God voor hem heeft gedaan.... God heeft hem gered en hem in Christus een nieuw schepsel gemaakt.

Paulus zei tot de Efeziërs, in 5:18-19 om vervuld te worden met de Geest en hij beschrijft hoe dat te doen, en dat is precies hetzelfde als hij hier zegt:

“Kol.3:16: Het woord van Christus wone rijkelijk in u, in alle wijsheid; leert en vermaant elkander, met psalmen en lofzangen, en geestelijke liederen, zingende den Heere met aangenaamheid in uw hart.

“Kol.3:17: En al wat gij doet met woorden of met werken, doet het alles in den Naam van den Heere Jezus, dankende God en den Vader door Hem.

Nu volgen er instructies voor de vrouwen en dan voor de echtgenoten:

“Kol.3:18: Gij vrouwen, zijt uw eigen mannen onderdanig, gelijk het betaamt in den Heere.

“Kol.3:19: Gij mannen, hebt uw vrouwen lief, en wordt niet verbitterd tegen haar.

En dan voor de kinderen:

“Kol.3:20: Gij kinderen, zijt uw ouderen gehoorzaam in alles, want dat is den Heere welbehagelijk.

En voor de vaders van de kinderen:

“Kol.3:21: Gij vaders, tergt uw kinderen niet, opdat zij niet moedeloos worden.

En dan voor de dienstknechten:

“Kol.3:22: Gij dienstknechten, zijt in alles gehoorzaam uw heren naar het vlees, niet met ogendiensten als mensenbehagers, maar met eenvoudigheid des harten, vrezende God.

U ziet dezelfde dingen in hoofdstuk vijf van de brief aan de Efeziërs.

“Kol.3:23: En al wat gij doet, doet dat van harte als den Heere en niet den mensen;

“Kol.3:24: Wetende, dat gij van den Heere zult ontvangen de vergelding der erfenis; want gij dient den Heere Christus.

“Kol.3:25: Maar die onrecht doet, die zal het onrecht dragen, dat hij gedaan heeft; en er is geen aanneming des persoons.

De beloning VAN de erfenis komt bij de rechterstoel van Christus. Hij die verkeerd heeft gedaan zal voor dat verkeerd doen ontvangen. Als u dit vergelijkt met 1Kor.3:10-15 dan ziet u dat het werk van de gelovige beproefd zal worden *“hoedanig eens iegelijks werk is”*. Als het blijft dan is er loon, als het niet blijft dan is er verlies. Het is niet een verliezen van de redding want een gelovige is volmaakt in Christus en kan zijn redding niet verliezen. Er is GEEN veroordeling voor hen die in Jezus Christus zijn. En er is eveneens geen scheiding.

HOOFDSTUK 4

Het eerste vers van hoofdstuk vier is de voortzetting van de instructies die zijn begonnen in hoofdstuk drie vers 18. Paulus instrueert de vrouwen, dan de echtgenoten, dan de kinderen, dan de vaders van de kinderen en tenslotte de dienstknechten. Het eerst vers hier betreft de heren van die dienstknechten.

“Kol.4:1: Gij heren, doet uw dienstknechten recht en gelijk, wetende, dat ook gij een Heere hebt in de hemelen.

In de Bijbel zijn er dus heren en dienstknechten. De toepassing die meestal wordt gedaan is die van de relatie tussen werkgevers en werknemers.

“Kol.4:2: Houdt sterk aan in het gebed, en waakt in hetzelfde met dankzegging;

Paulus zei tegen de Filippenzen: *“Weest in geen ding bezorgd”*. Ze moesten zich dus geen zorgen maken of tobben over de dingen. *“Maar laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God”* (Fil.4:6). Hier zegt hij: *“Houdt sterk aan in het gebed”*. Het idee is: Stop niet met bidden.

In de brief aan de Romeinen zegt Paulus: *“want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort”* (Rom.8:26). Maar dat moet iemand niet tegenhouden om te bidden. Hij zegt dat we sterk moeten aanhouden. We hebben niet de garantie dat we het antwoord krijgen waar we naar uitzien maar we zijn er van verzekerd dat: *“de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus”* (Fil.4:7). We zijn er eveneens van verzekerd dat alle dingen medewerken ten goede voor hen die God lief hebben (Rom.8:28). Blijf dus doorgaan met bidden. Stop daar niet mee. Let daar op. Het antwoord dat u nodig heeft zal meestal komen als resultaat van *“het woord van Christus dat in u woont”* omdat u het woord heeft bestudeerd.

“Kol.4:3: Biddende meteen ook voor ons, dat God ons de deur des Woords opene, om te spreken de verborgenheid van Christus, om welke ik ook gebonden ben;

Paulus bid constant. Hij bid voor anderen en hij vraagt aan anderen voor gebed, en daar gaat het hier om. Heeft u ooit iemand horen bidden dat God hen de deur des Woords openen zou? Die deur zou dan een gelegenheid zijn om het kruis te prediken, om het evangelie, met iemand die het nodig heeft, te delen. God wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen”(1Tim.2:4). Maar het geloof komt door het horen (Rom.10:17).

Paulus verwijst hier speciaal naar de verborgenheid van Christus. Dat heeft te maken met vele dingen. Nummer één is: Christus is gestorven voor onze zonden. Nummer twee; redding is vandaag de dag niet door de wederoprichting van Israël als een koninkrijk van priesters en een heilig volk maar veeleer door hun val. En het derde punt is dat God vandaag de dag niet een heilige natie vormt. Hij herstelt vandaag de dag Israël niet, maar in plaats daarvan sticht hij een nieuw schepsel dat gemeente wordt genoemd, hetwelk is het lichaam van Christus, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult (Ef.1:23). Paulus zegt: Bid voor mij opdat er een deur wordt geopend en er een gelegenheid is om deze dingen te delen.

“Kol.4:4: Opdat ik dezelve moge openbaren, gelijk ik moet spreken.

“Kol.4:5: Wandelt met wijsheid bij degenen, die buiten zijn, den bekwamen tijd uitkopende.

Hen die buiten zijn, zijn zonder God en zonder hoop in de wereld. Ze zijn verloren. Ze zijn niet gered. Ze hebben hun vertrouwen niet op Christus gesteld als hun Redder. In sommige gevallen kan het zijn dat nog nimmer iemand het kruis van Christus aan hen heeft gepredikt. Hij zegt dat we de tijd moeten uitkopen. In de brief aan de Efeziërs zegt hij dat de dagen boos zijn.

Er is heden ten dage een individu die op volle kracht opereert. Hij wordt genoemd de god van deze wereld. Het is zijn doel om de zinnen van de mensen te verblinden:

“2Kor.4:3: Doch indien ook ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen, die verloren gaan;

“2Kor.4:4: In dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk der ongelovigen, opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is.

Iemand is dus niet eerder een ongelovige als dat hij, nadat hij het evangelie heeft gehoord, het niet geloofd. Dat is de reden waarom Paulus bid voor die open deur des Woords. Dat is hetgeen hij dezen vertelt om te doen:

“Kol.4:6: Uw woord zij te allen tijde in aangenaamheid, met zout besprengd, opdat gij moogt weten, hoe gij een iegelijk moet antwoorden.

Een gered persoon moet zichzelf voldoende informeren zodat hij voor de ongelovigen een bijbels antwoord heeft. De enige manier om dat te doen is het bestuderen van de bijbel.

“Kol.4:7: Al mijn zaken zal u bekend maken Tychikus, de geliefde broeder, en getrouwe dienaar, en mededienstknecht in den Heere;

“Kol.4:8: Denwelken ik tot hetzelfde einde tot u gezonden heb, opdat hij uw zaken wete, en uw harten vertrooste;

Paulus verwijst naar mededienstknechten, medewerkers, en medewerkers. Tychikus kwam naar Kolosse samen met een weggelopen dienstknecht genaamd Onesimus. Paulus had hem “verwekt in banden”, dat is als gevangene te Rome, hij zend hem terug naar Filemon die ook te Kolosse woont.

“Kol.4:9: Met Onesimus, den getrouwen en geliefden broeder, dewelke uit de uwen is; zij zullen u alles bekend maken, wat hier is.

“Kol.4:10: U groet Aristarchus, mijn medegevangene; en Markus, de neef van Barnabas, aangaande welken gij bevelen ontvangen hebt; zo hij tot u komt, ontvang hem;

Aristarchus was de metgezel van Paulus op de reis in Hand.19:29. Hij ging met Paulus naar Jeruzalem ten tijde van Handelingen 20, en in Hand.27 is hij op het schip die Paulus naar Rome bracht. Blijkbaar werd hij ook gearresteerd omdat Paulus naar hem verwijst als “mijn medegevangene”.

Kol.4:11: En Jezus, gezegd Justus, welke uit de besnijdenis zijn; deze alleen zijn mijn medewerkers in het Koninkrijk Gods, die mij een vertroosting geweest zijn.

Markus is de Johannes Markus die niet met Paulus aan het werk ging ten tijde van Hand.13 en dat veroorzaakte een breuk tussen Barnabas en Paulus. In Hand.16 weigerde Paulus om hem met zich mee te nemen, in plaats daarvan koos hij Silas. Barnabas nam Johannes Markus met zich mee en ging in een andere richting. Ze gingen terug naar Cyprus.

Maar in vers 11 verwijst hij naar Markus en eveneens naar Jezus, genoemd Justus, die van de besnijdenis zijn en die de enigen uit de besnijdenis zijn die hij “medearbeiders” noemt en die voor hem een vertroosting zijn geweest.

“Kol.4:12: U groet Epafras, die uit de uwen is, een dienstknecht van Christus, te allen tijde strijdende voor u in de gebeden, opdat gij staan moogt volmaakt en volkomen in al den wil van God.

Epafras is één van degenen die tot de Kolossenzen predikte. Hij wordt genoemd in Kol.1:7. Paulus zegt “die uit de uwen is” en daarmee bedoelde hij dat hij te Kolosse woonde.

Kol.4:13: Want ik geef hem getuigenis, dat hij groten ijver heeft over u en degenen, die in Laodicea zijn, en degenen, die in Hierapolis zijn.

“Kol.4:14: U groet Lukas, de medicijnmeester, de geliefde, en Demas.

Lukas was hier bij Paulus en dat is gedurende zijn eerste gevangenschap en hij is ook bij Paulus tijdens zijn laatste gevangenschap. Hij wordt genoemd in 2 Thimotheüs. Maar we zien iets anders betreffende Demas:

“2Tim.4:10: Want Demas heeft mij verlaten, hebbende de tegenwoordige wereld liefgekregen, en is naar Thessalonica gereisd; Krescens naar Galatie, Titus naar Dalmatie.

“2Tim.4:11: Lukas is alleen met mij. Neem Markus mede, en breng hem met u; want hij is mij zeer nut tot den dienst.

Hier komt Markus weer terug bij Paulus en hij zegt: “want hij is mij zeer nut tot den dienst”.

Let nu op wat hij nu zegt:

“Kol.4:15: Groet de broeders, die in Laodicea zijn, en Nymfas, en de Gemeente, die in zijn huis is.

“Kol.4:16: En wanneer deze zendbrief van u zal gelezen zijn, maakt, dat hij ook in de gemeente der Laodicensen gelezen worde, en dat ook gij dien leest, die uit Laodicea geschreven is.

Wij hebben geen brief van Paulus die uit Laodicea is geschreven. Er zijn er die proberen te zeggen dat Paulus eenvoudig een open brief heeft geschreven toen hij de brief aan de Efeziërs heeft geschreven en dat hij geen naam heeft ingevuld zodat iemand de namen van de diverse steden kon invullen. Maar dat lijkt een beetje ver gezocht.

Zie bijvoorbeeld:

“1Kon.4:30: En de wijsheid van Salomo was groter dan de wijsheid van al die van het oosten, en dan alle wijsheid der Egyptenaren;

“1Kon.4:31: Ja, hij was wijzer dan alle mensen; dan Ethan, de Ezrahiet, en Heman, en Chalcol, en Darda, de zonen van Mahol; en zijn naam was onder alle heidenen rondom.

“1Kon.4:32: En hij sprak drie duizend spreuken; daartoe waren zijn liederen duizend en vijf.

Maar wij hebben ze niet. We hebben geen drieduizend spreuken en duizend en vijf liederen.

Zie hier:

“Joh.21:25: En er zijn nog vele andere dingen, die Jezus gedaan heeft, welke, zo zij elk bijzonder geschreven wierden, ik acht, dat ook de wereld zelve de geschrevene boeken niet zou bevatten. Amen.

We hebben eveneens geen geschreven verslagen van alles wat Jezus heeft gedaan. Iets anders wat we ook niet hebben is een brief die Paulus heeft geschreven aan de Korinthiërs vóór hij de eerste Korinthe brief schreef:

“1Kor.5:9: Ik heb u geschreven in den brief, dat gij u niet zoudt vermengen met de hoereerders;

We hebben de brief niet die vóór de eerste Korinthe brief is geschreven. We hebben niet de brief van Paulus aan de Laodicezen. En...we hebben ook niet de brief die Paulus heeft geschreven aan de Joden, zoals in:

“2Petrus 3:15: En acht de lankmoedigheid onzes Heeren voor zaligheid; gelijkerwijs ook onze geliefde broeder Paulus, naar de wijsheid, die hem gegeven is, ulieden geschreven heeft;

Er zijn er die beweren dat Petrus hier verwijst naar het boek Hebréeën, maar wie Hebréeën dan ook heeft geschreven, het was een Hebréeër die aan de Hebréeën schreef over het nieuwe verbond van Israël. En hij had informatie uit de TWEEDE HAND zoals Hebr.2:3 duidelijk aangeeft:

“Hebr.2:3: Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen, die Hem gehoord hebben;

Merk op dat de boodschap AAN ONS bevestigd is geworden. Dat sluit ook de schrijver in. Het was door ANDEREN bevestigd die de Heer hadden gehoord. Het is onmogelijk dat dat Paulus is geweest. Paulus hoorde zijn boodschap rechtstreeks van de opgestane Heer, niet van een mens.

“Gal.1:11: Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens.

“Gal.1:12: Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

We hebben dus niet alle spreuken van Salomo en we hebben niet al de verslagen van wat Jezus heeft gedaan, en ook hebben we bepaalde dingen niet die Paulus heeft geschreven gedurende zijn bediening.

Wat we wel hebben is AL DE SCHRIFT. Paulus vervulde het woord van God. Dat wil zeggen dat hij het heeft aangevuld.

*“Kol.1:25: Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, **om te vervullen het Woord Gods;***

“Kol.1:26: Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen;

Toen de laatste, door de Heilige Geest geïnspireerde brief van Paulus was geschreven, was alle schrift gegeven.

“2Tim.3:16: Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is;

“2Tim.3:17: Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust.

Het woord “volmaaktelijk” betekent volledig toegerust. We hoeven ons dus geen zorgen te maken om hetgeen we niet hebben maar om hetgeen we wel hebben. En dat is het volmaakte, perfecte en bewaarde woord van God met de woorden van God in de Statenvertaling van 1977 en de uitgaven daar voor.

“Kol.4:17: En zegt aan Archippus: Zie op de bediening, die gij aangenomen hebt in den Heere, dat gij die vervult.

Paulus heeft een persoonlijke groet aan Archippus in de brief aan Filemon.

“Kol.4:18: De groetenis met mijn hand, van Paulus. Gedenkt mijner banden. De genade zij met u. Amen.